

‘સ્પિરિટ’ પ્રભાસને ‘ભારતનો સૌથી મોટો સુપરસ્ટાર’ બનાવશે?

રણબીર કપૂરને ‘સુપરસ્ટાર’ બનાવનાર નિર્દેશક સંદીપ રેડ્ડી વાંગા પ્રભાસને ‘ભારતનો સૌથી મોટો સુપરસ્ટાર’ બનાવશે? આ પ્રશ્ન ફિલ્મ ‘સ્પિરિટ’ના વિઝ્યુઅલ્સ વગરના સંવાદોનો ટીઝર વિડીયો આવ્યા પછી થઈ રહ્યો છે. સંદીપની ‘એનિમલ’નો પહેલો વિડીયો આવો ૧૪ હતો. જેમાં રણબીર માટે ‘સુપરસ્ટાર’ શબ્દ વાપર્યો હતો. જે ફિલ્મની રજૂઆત પછી સાચો સાબિત થયો હતો.

હવે પ્રભાસ સાથે ‘સ્પિરિટ’ના પ્રમોશનમાં આ ટેગલાઇનનો ઉપયોગ કરીને નિર્દેશકે બાણીબોધને સોશિયલ મીડિયા પર ચર્ચા શરૂ કરાવી છે. પ્રભાસને આ ટાઇટલ આપવું એ તેમની માર્કેટિંગ ટેકનિક છે. જે પ્રભાસના અભૂતપૂર્વ પેન-ઇન્ડિયા સ્ટારડમ, વિરાટ ઓપનિંગ કલેક્શન લાવવાની ક્ષમતા અને નિર્દેશક વાંગાની બોલ્ડ પ્રમોશનલ સ્ટાઇલ પર આધારિત છે. ટીઝરમાં અપાયેલ ‘ઇન્ડિયાઝ બિગેસ્ટ સુપરસ્ટાર’ના ટાઇટલને કારણે સોશિયલ મીડિયા પર મોટો વિવાદ થયો છે. ખાસ કરીને શાહરૂખ ખાનના ચાહકો તરફથી કહેવાયું છે કે બ્લોકબસ્ટર ‘પઠાણ’ અને ‘જવાન’ને કારણે SRK ગ્લોબલ સ્ટારડમ અને આ ખિતાબનો સાચો હકદાર છે. પ્રભાસ એવો પ્રથમ દક્ષિણ ભારતીય અભિનેતા છે જેને ‘પેન-ઇન્ડિયા સ્ટાર’નો દરજ્જો મળ્યો છે. જે ઘણા ઓછા કલાકારોને મળ્યો છે. પ્રભાસ ફિલ્મમાં એક કહ્દર અને ગુસ્સે ભરાયેલા પોલીસ ઓફિસરની ભૂમિકામાં છે. ‘બાહુબલિ’ પછી પ્રભાસને આવા તીવ્ર, એક્શનથી ભરપૂર અને સંવેદનશીલ પાત્રમાં જોવાની ચાહકોની ઈચ્છા હતી. ટીઝરમાં જે સંવાદો સાંભળવા મળ્યા છે તે દર્શાવે છે કે આ પાત્ર ભ્રષ્ટ્ર અથવા બરતરફ કરાયેલ પોલીસ જેવું હોય શકે છે. જે કાયદાની મર્યાદાઓથી ઉપર જઈને બ્લાય કરે છે. તેનો આ રોલ ચાહકો માટે એક્દમ નવો અને આકર્ષક છે. પ્રભાસનો છેલ્લો સંવાદ ‘નાનપણથી મારી બસ એક ખરાબ આદત છે’ આખા ટીઝરનું કેન્દ્ર છે. જે આ પાત્રની ખરાબ આદત શું હશે તે બાણવાની ઉત્સુકતા જગાવે છે. બીપું કે ‘અર્જુન રેડ્ડી’ અને ‘એનિમલ’ જેવી ફિલ્મોના હિટ્દર્શક સંદીપ રેડ્ડી વાંગા તેમની તીવ્ર અને વિવાદાસ્પદ વાર્તા કહેવાની શૈલી માટે બાણીતા છે. પ્રભાસ જેવા મોટા સ્ટાર સાથે તેમની આ પહેલી ફિલ્મ છે તેથી દર્શકો અપેક્ષા રાખી રહ્યા છે કે તેઓ આ એક્શન-ડ્રામામાં પ્રભાસને એક અત્યંત અલગ અને દમદાર અવતારમાં રજૂ કરશે. પ્રભાસ સાથે તુષિ ડિમરી, વિવેક ઓબેરોય અને પ્રકાશ રાજ જેવા મજબૂત કલાકારોની હાજરી ફિલ્મને વધુ દમદાર બનાવે છે. વિવેક ઓબેરોયનું વિલન તરીકેનું કાર્ટિંગ અને પ્રકાશ રાજ સાથેનો પ્રભાસનો જેલનો સીન ફિલ્મને એક જબરદસ્ત મુકાબલો આપી શકે છે. એ વાતની સંભાવના છે કે વિવેકનું પાત્ર ‘એનિમલ’ના બોબી દેઓલના પાત્ર જેવી કેટલીક સમાનતાઓ ધરાવી શકે છે. વિવેકનું પાત્ર દમદાર, શાંત પણ ફૂર અને હીરોને સખત ટક્કર આપનારું હશે તે નિશ્ચિત છે

હર્ષવર્ધન રાણે માટે દર્શકોની દીવાનિયત વધી રહી છે !

ફિલ્મ ‘એક દીવાને કી દીવાનીયત’ની સફળતા પછી હર્ષવર્ધન રાણે ચોક્કસપણે મોટા સ્ટારડમ તરફ આગળ વધી રહ્યો છે એ વાત વિવેચકો સ્વીકારી રહ્યા છે. આ ફિલ્મે બોક્સ ઓફિસ પર આશ્ચર્યજનક પ્રદર્શન કર્યું છે. 5 દિવસમાં રૂ.૩0 કરોડનો આંકડો પાર કરીને તેની સૌથી વધુ કમાણી કરનારી ફિલ્મ બની ગઈ છે. તેની અગાઉની હિટ ફિલ્મ ‘સનમ તેરી કસમ’ જે આ વર્ષે ફરી રજૂ થતાં હિટ થઈ હતી તેના આંકડાને પણ પાછળ છોડી દીધો છે. તે આયુષ્માન ખુરાનાની ‘થામા’ જેવી મોટી સ્ટાર કાસ્ટ અને મોટા બજેટની ફિલ્મ સાથે ટકરાઈ હતી. એટલું ૧ નહીં ‘A’ પ્રમાણપત્ર છતાં રૂ.10 કરોડનું ઓપનિંગ મળ્યું. બોક્સ ઓફિસ પરના આ પ્રદર્શનથી સાબિત થયું છે કે હર્ષવર્ધન હવે પોતાની ફિલ્મને એકલા હાથે ખેંચી શકે છે અને દર્શકોને ચિથેટતો સુધી લાવી શકે છે. તે લાભદાયક અને ભરોસાપાત્ર અભિનેતા બની ગયો છે. તેની પાસે ભલે ‘ખાન’ કે ‘કુમાર’ જેવી સુપરસ્ટારની તાકાત ન હોય પરંતુ ‘એક દીવાને કી દીવાનીયત’ની સફળતાએ મજબૂત ‘સ્ટાર પાવર’ અને ‘બોક્સ ઓફિસ હીરો’ તરીકે સ્થાપિત કરી દીધો છે. તેની આગામી ફિલ્મો નક્કી કરશે કે તે મુખ્યપ્રદાઇનો ‘સ્ટાર’ બની શકશે કે નહીં. હર્ષવર્ધનને એટલા માટે લેવામાં આવ્યો હતો કેમ કે જનતાએ તેને પહેલા આ પ્રકારની ભૂમિકામાં પસંદ કર્યો હતો. એક એવો માણસ જેનો પ્રેમ કચાચેય પૂર્ણ થઈ શકતો નથી. મોટાભાગનું ભારત આ વિચાર સાથે સંમત હોય છે. તેણે ભૂમિકાને પ્રિાવથી નિભાવી છે. પ્રેમ માટે કંઈ પણ કરવા તૈયાર ઝનૂની પ્રેમી તરીકે તે ચમકે છે. તેની લાગણીઓ અને અભિવ્યક્તિઓ શક્તિશાળી છે અને ભૂમિકાને અનુરૂપ છે. નવાઈની વાત છે કે ફિલ્મના મોટાભાગના રીલ્યુ નકારાત્મક હતા. નિર્માતાનું ઘ્યેય સારી ફિલ્મ બનાવવાનો બનાવવા કરતાં હિટ બનાવવાનું વધારે હતું. તેથી એમાં દરેક એ વસ્તુ રાખી જેના કારણે ‘તેંદે નામ’ થી ‘એનિમલ’ સુધીની ફિલ્મોની ટીકા થઈ હતી. મિલાપ ઝઝેરી નિર્દેશિત આ ફિલ્મ 90 ના દાયકાનો અહેસાસ કરાવી શકે છે પરંતુ હર્ષવર્ધન રાણે અને સોનમ બાવવા વચ્ચેની કેમિસ્ટ્રી, સુપરહિટ ગીતો અને તીવ્ર પ્રેમકથા દર્શકો માટે આકર્ષણનું કેન્દ્ર સાબિત થઈ છે. અહીં સિનેમેટિક સ્વતંત્રતા હીનવાઈ ગઈ છે પણ તેને દીવાનિયત સાથે વાજબી ઠેરવવામાં આવી છે.

કવોન્ટમ કમ્પ્યુટર: સુપર કમ્પ્યુટરનો બાપ !

એક મશીન જે સુપર કમ્પ્યુટરને પણ ચણા ખવડાવી દે! આ મશીન સેકન્ડોમાં એવું કામ કરી શકે છે જે આજના સૌથી મોટા કમ્પ્યુટર વર્ષોમાં પણ કરી શક્યાં નથી. સ્ટોક માર્કેટનો ડેટા કંચ કરી તમને જણાવી શકે છે 10 રૂપિયાનો આ શેર આજે ખરીદશો તો 10 વર્ષમાં તમને કરોડપતિ બનવી દેશે! અથવા કોઈ વ્યક્તિના ડીએનએનો અભ્યાસ કરીને ‘યે જવાની હૈ દીવાની’ વાળા બનીનો ડાયલોગ બોલી દે - 22 માં પથરી, 25માં બીપી અને 33 પર સંધિવા.

આ વાત કેટલાક લોકોને જ્યોતિષશાસ્ત્ર જેવી લાગશે અને કેટલાકને હોલિવૂડની સાયન્સ ફિક્શન ફિલ્મ જેવી. પરંતુ આ ક્કાની ટૂંક સમયમાં વાસ્તવિકતા બની શકે છે. વિશ્વભરના વૈજ્ઞાનિકો કવોન્ટમ કમ્પ્યુટર નામનું આ જાદુઈ મશીન બનાવવા માટે દિવસ-રાત કામ કરી રહ્યા છે. આ કમ્પ્યુટર પાછળ ફિઝિક્સના નિયમો તોડનારૂં ફિઝિક્સ છે - કવોન્ટમ ફિઝિક્સ અથવા કવોન્ટમ મિકેનિક્સ. કવોન્ટમનો શાબ્દિક અર્થ ‘નાનું અથવા સૂક્ષ્મ’ થાય છે. તે પરમાણુઓ કરતા નાના કણો પર કામ કરે છે, અને તે અતિ અસરકારક છે. તે નાનું દેખાઈ શકે છે, ઘા ગંભીર કરે છે.

હવે, આ કવોન્ટમ વિશ્વમાં એક અભૂતપૂર્વ શોધ કરવામાં આવી છે, જેના માટે ત્રણ વૈજ્ઞાનિકો - જોન ક્લાર્ક, મિશેલ ડેવોરેટ અને જોન માર્ટિનિસ - એ તાજેતરમાં ફિઝિક્સમાં નોબેલ પુરસ્કાર જીત્યો છે. આ શોધનું શીર્ષક ‘માઈક્રોસ્કોપિક કવોન્ટમ મિકેનિકલ ટનલિંગ એન્ડ એનર્જી ક્વોન્ટાઈઝેશન ઈન ઇલેક્ટ્રિક સરક્રીટ’ છે. હવે તેને વિગતવાર સમજીએ: - આ કવોન્ટમ મિકેનિક્સ શું છે જે ફિઝિક્સના નિયમોને અવગણે છે? - અને આ શોધે ભવિષ્યને કેવી રીતે આકાર આપ્યો છે?

કવોન્ટમ ફિઝિક્સ શું છે?: સૌપ્રથમ, ચાલો સમજીએ કે કવોન્ટમ ફિઝિક્સ શું છે. ઉત્ક્રાંતિ દરમિયાન માનવીએ વિશ્વને સમજવા માટે સખત મહેનત કરી. તેઓ સમજવા માગતાં હતા કે વિશ્વનું નિર્માણ સૌથી સૂક્ષ્મ સ્તરે કેવી રીતે થયું. વૈજ્ઞાનિક

ફિઝિક્સમાં આને વાહક કહેવામાં આવે છે.

- જે પદાર્થો પ્રવાહનું સંચાલન કરી શકતા નથી, જેમ કે રબર, કોલસો અને પ્લાસ્ટિક, તેને ઈન્સ્યુલેટર કહેવામાં આવે છે.

જ્યારે કોઈ વાહક વિદ્યુત સ્ત્રોત સાથે જોડાયેલ હોય છે, ત્યારે કેટલાક ઇલેક્ટ્રોન પરમાણુઓથી મુક્ત થઈને એક દિશામાં આગળ વધવાનું શરૂ કરે છે. આ મુક્ત ઇલેક્ટ્રોન પ્રવાહ વહન કરે છે, જ્યારે ઇલેક્ટ્રોન વિરુદ્ધ દિશામાં આગળ વધે છે. તમારા ઘરમાં વિદ્યુત વાયરિંગ આ સિદ્ધાંત પર કામ કરે છે.

પરંતુ આટલું જ નહીં. તમે જોયું હશે કે જ્યારે કોઇપણ વિદ્યુત ઉપકરણ, જેમ કે રેફ્રિજરેટર અથવા ટીવી, લાંબા સમય સુધી ઉપયોગમાં લેવાય છે, ત્યારે તેના વાયર ગરમ થાય છે. આ પ્રવાહ સાથેની એક મોટી સમસ્યા છે. આનું કારણ રેજિસ્ટ્રન્સ છે. રેજિસ્ટ્રન્સ એટલે અવરોધ અથવા પ્રતિકાર.

હકીકતમાં વાહકની અંદર ફરતા ફી ઇલેક્ટ્રોન બાકીના પરમાણુઓ અને તે વાહકમાં હાજર અન્ય ફી ઇલેક્ટ્રોન સાથે અથડાય છે. કરન્ટને આગળ વધવામાં મુશ્કેલી થાય છે. આ વાયર ગરમ થવાનું કારણ બને છે. ફિઝિક્સમાં આને રેજિસ્ટ્રન્સ કહેવામાં આવે છે. રેજિસ્ટ્રન્સ જેટલો ઓછો હશે, તેટલો સારો પ્રવાહ વહેશે અને વીજળીનું નુકસાન ઓછું થશે. આ તે જગ્યા છે જ્યાં સુપરકન્ડક્ટર્સ ભૂમિકા ભજવે છે. સુપરકન્ડક્ટર્સનો રેજિસ્ટ્રન્સ શૂન્ય હોય છે.

ત્રણ વૈજ્ઞાનિકો - જોન ક્લાર્ક, મિશેલ ડેવોરેટ અને જોન માર્ટિનિસ - એ 1984-85માં એક પ્રયોગ કર્યો હતો, જેમાં સુપરકન્ડક્ટર સર્કિટ બનાવવામાં આવી હતી. તેઓએ સુપરકન્ડક્ટરના બે ટુકડાઓ વચ્ચે ઈન્સ્યુલેટરનો પાતળો પડ મૂક્યો હતો. આને ‘જોસેફસન જંક્શન’ કહેવામાં આવે છે.

આ સર્કિટમાં બધા ઇલેક્ટ્રોન્સ એક જ સિંકમાં એકસાથે એવી રીતે વહે છે, જાણે કે તે નાના-નાના ઇલેક્ટ્રોન નહીં, પરંતુ ઇલેક્ટ્રોનનું એક કોમ્બિનેશન હોય, જે આખી સર્કિટમાં ફરતા રહે છે. આ ઘટના કંઈક અંશે સ્ટેડિયમમાં ચાહકો સાથે મળીને ચીયારિંગ કરતી હોય તેવી છે. સ્ટેડિયમમાં દરેકના અવાજ ભેગા થઈને એક જ, જોરદાર અવાજ બનાવે છે.

પરંતુ આ કમાલની વાત એ છે કે આ પરિસ્થિતિમાં કોઈ વિદ્યુત સ્ત્રોત જોડવામાં નથી આવ્યો. આ ઇલેક્ટ્રોન કવોન્ટમ મિકેનિકલ ટનલિંગને કારણે ચાલી રહ્યાં છે. આના કારણે વિદ્યુત સ્ત્રોત વિના, ઈન્સ્યુલેટરના અવરોધોને પાર કરીને કરન્ટ ચાલતો રહે છે. અને આ સર્કિટમાં વોલ્ટેજ પણ બનાવે છે. કારણ એ જ કે આ ઇલેક્ટ્રોન કણોની જેમ નહીં પણ તરંગોની જેમ ફરે છે, અને કવોન્ટમ મિકેનિક્સને કારણે, સમગ્ર સિસ્ટમ આપમેળે કાર્ય કરે છે. જોકે, સર્કિટને કાર્ય કરી શકે એ માટે પૂરતી ઊર્જા પૂરી પાડવામાં આવી નથી. આને ‘એનર્જી ક્વોન્ટાઈઝેશન ઈન ઇલેક્ટ્રિક સર્કિટ’ કહેવામાં આવે છે. અને શરૂઆતથી અંત સુધી આ સમગ્ર ખ્યાલને ‘માઈક્રોસ્કોપિક કવોન્ટમ મિકેનિકલ ટનલિંગ એન્ડ એનર્જી ક્વોન્ટાઈઝેશન ઈન ઇલેક્ટ્રિક સર્કિટ’ પણ કહેવામાં આવે છે. આ શોધમાં બીજા એક ખુબ જ મહત્વપૂર્ણ હકીકત છે.

હકીકતમાં ફિઝિક્સમાં એક મુખ્ય પ્રશ્ન એ છે કે કવોન્ટમ મિકેનિકલ ઈફેક્ટ દેખાડવા માટે સિસ્ટમ કેટલી મોટી હોવી જોઈએ. આ શોધ એટલા માટે પણ ખાસ છે કારણ કે આ ત્રણ વૈજ્ઞાનિકોએ કવોન્ટમ ટનલિંગ અને એનર્જીનું ક્વોન્ટાઈઝેશનનું દેખાડ્યું જે એટલું મોટું છે કે તેને હાથમાં પકડી શકાય છે.

કરન્ટના કોન્સેપ્ટના સિદ્ધાંતો: પદાર્થો બે પ્રકારના હોઈ શકે છે: - જે પદાર્થો પ્રવાહનું સંચાલન કરી શકે છે, જેમ કે લોખંડ, તાંબુ અને એલ્યુમિનિયમ.

મહેનત વગર કોઇ કાર્ય સંભવ નથી

ક્યાં ક પ્રશંસાની આવશ્યકતા છે. આમ તો બધે જ પ્રશંસાની આવશ્યકતા છે. જે પણ થઈ રહ્યું છે તેની પાછળ ઘણી મહેનત લાગતી હોય છે. જે તેની પાછળ ઘણી મહેનત લાગતી હોય છે. જે તેમજ ઘઉંને ઉગાડવા માટે ખેતૂ દ્વારા અગાધ પ્રયત્નો થતાં હોય છે. લાંબુ વિચારતાં એમ પણ જણાવશે કે દળવાની ઘંટીની શોધ કરનાર, વાહન વ્યવહાર તથા ખરીદ-વેચાણનું માળખું તૈયાર કરનાર, ખેતીમાં વપરાતાં ખાતરની વ્યવસ્થા કરનાર, આ બધાંનો ‘માતાની રોટલી’માં ફાળો હોય છે. આગળ વિચારતાં એમ પણ જણાશે કે આ રોટલીના મોણમાં જે તેલ વપરાય, રોટલી વણવા માટે જે સાધનોનો ઉપયોગ થાય, રોટલી શેકવા જે બળતણ ઉપયોગમાં લેવાય, રોટલી પર જે ઘી ચોપડાય, જે થાળીમાં રોટલી પીરસવામાં આવે - આ બધું જ જ્યારે વ્યવસ્થિત ગોઠવાય ત્યારે માતાની સરસ રોટલી અસ્તિત્વમાં આવે. આ બધી વાતો, આ બધી મહેનત, આ બધી તપસ્યા, આમાં પડતી કઠણાઈ, આ બધી પ્રક્રિયામાં સંગેવાયેલી ક્યાંક લાચારી કે વ્યથા, આ બધું જ્યારે સમજમાં આવે ત્યારે જ ‘માતાની રોટલી’ની વાસ્તવિક કિંમત સમજાય.

સામાન્ય રીતે થતું એમ હોય છે કે, એમ માની લેવામાં આવે છે કે, રોટલી બનાવીને માતા પીરસે એમાં કંઈ મોટી વાત નથી. માતાનો તો એ ધર્મ છે. વાત સાચી છે. પરંતુ એ ધર્મની નિભાવણી પાછળ માતાનો જે ભાવ હોય છે, જે સમર્પણ હોય છે, જે નિષ્ઠા હોય છે, જે વિશ્વાસ હોય છે, તેની યાદ પણ તાજા રાખવી જોઈએ. તેવી જ રીતે માતાની રોટલીની બનાવટમાં જે જે લોકોએ યજ્ઞ તરીકે અનુદાન કર્યું છે તે વિશે પણ ક્યારેક થોડુંક ચિંતન જરૂરી બને. દર વખતે આ શક્ય ન પણ હોય, પણ ક્યારેક તો તે ધ્યાનમાં આવવું જ જોઈએ. અહીં માત્ર માતાની રોટલીનો પ્રશ્ન નથી, આ એક પ્રકારની માનસિકતાના ઘડતરનો પ્રશ્ન છે. સમાજમાં દરેક વ્યક્તિનું મહત્વ સમજવાનો અને તેનાં દ્વારા સમાજના સંતુલિત અને વ્યવસ્થિત અસ્તિત્વ માટે આપતાં ફાળાની વાત છે. ક્યારેક એમ લાગે છે કે આજનો સમાજ ‘નગણો’- થેન્કલેસ થતો જાય છે. સમાજના તંદુરસ્ત અસ્તિત્વ માટે આ એક સારી સ્થિતિ નથી. કોઈપણ બાબત એમ જ અસ્તિત્વમાં નથી આવતી. તેની પાછળ ઘણાં લોકોનો, ઘણાં પ્રકારનો, વિવિધ હેતુસર, જુદી જુદી સ્થિતિમાં, મર્યાદાઓ તેમજ ક્ષમતા સાથે સ્થાપિત થયેલ સહકાર હોય છે. એક ચલચિત્ર જ્યારે પડદા પર રજૂ થાય ત્યારે તેની પાછળ કેટલી મહેનત કરાઈ હોય છે તે ક્યારેક તો સમજવું પડે. એનો અર્થ એ નહીં કે દરેક ચલચિત્રની પ્રશંસા કરી, તેને જોવાં જઈ, તેને આર્થિક ટેકો આપવો. આમ કરવાની આવશ્યકતા નથી, પરંતુ મનના ખૂણામાં ક્યાંક એ ભાવ તો સ્થાપિત થવો જ જોઈએ કે આ ચલચિત્ર રૂપે સ્થાપિત થયેલાં પરિણામમાં ઘણી વ્યક્તિઓએ વિશાળ પ્રમાણમાં યોગદાન આપ્યું હશે.

કોઈ પેન્સિલ હાથમાં આવે કે ચશ્મા, કોઈ રબર હાથમાં આવે કે મોબાઈલ, કોઈ પુસ્તક હાથમાં આવે કે

ગુગલ તરફ દ્રષ્ટિ પડે, કોઈ ચંદ્રના વિશે સમાચાર મળે કે નવું શોધાયેલ રેઝર હાથમાં આવે, આ બધાં પાછળ અપાર મહેનત, સ્પષ્ટ વિચારધારા, ચોક્કસ ઉદ્દેશ્ય, સુનિયોજિત આયોજન, ક્યાંક શારીરિક તો ક્યાંક માનસિક તૈયારી, ચોક્કસ પ્રકારની કૃતનિશ્ચયતા, એક પ્રકારનો વિશ્વાસ, એક કરતાં વધારે વ્યક્તિનું સમર્પણ - આવી કંઈક કેટલીય વાતો સંકળાયેલી હોય છે. ઉપયોગ કરનાર વ્યક્તિના મનમાં ક્યાંક આ સત્ય તો ઉદ્ભવવું જ જોઈએ.

એક મકાન તો ઠીક, એક ખુરશીની રચના નિર્ધારિત થયાં

કોઈ પણ બાબત એમ જ અસ્તિત્વમાં નથી આવતી. તેની પાછળ ઘણાં લોકોનો, ઘણા પ્રકારનો, વિવિધ હેતુસર, જુદી જુદી સ્થિતિમાં, મર્યાદાઓ તેમ જ ક્ષમતા સાથે સ્થાપિત થયેલ સહકાર હોય છે

બાદ તેની બનાવટમાં પણ અનેક લોકોએ સહયોગ આપેલો હોય છે. મકાનમાં રહેતી વખતે અને ખુરશી પર બેસતી વખતે ક્યારેક તો આ વાત મનમાં આવવી જોઈએ. કમ્પ્યુટર તો ઠીક, એક પેન ડ્રાઈવની બનાવટ માટે પણ કેટલીયે પ્રક્રિયા જરૂરી બનતી હોય છે. કમ્પ્યુટર કે પેન ડ્રાઈવ વાપરતી વખતે આ બાબતે, ક્યારેક, થોડુંક તો સંવેદનશી રહેવું પડે. લગ્ન સમારંભમાં પીરસવામાં આવતી ગુજરાતી થાળી તો ઠીક, એક પાણીપૂરી નિર્ધારિત કરવામાં પણ અનેક વ્યક્તિઓ દ્વારા કરાયેલાં અનેક પ્રયોગો ધ્યાનમાં રાખવાં પડતા હોય છે. મોઢામાં કોળિયો મૂકતાં પહેલાં થોડોક વિચાર ક્યારેક તો આવવો જોઈએ. યાદી ઘણી લાંબી છે. યાદી અનંત છે. સમાજમાં જે જે ઉપકરણો, જે જે સવલતો, જે જે ઉપભોગની ચીજવસ્તુઓ, જે જે સગવડતાનાં સાધનો, જે જે માતાનો તો એ ધર્મ છે. વાત સાચી છે. પરંતુ એ ધર્મની નિભાવણી પાછળ માતાનો જે ભાવ હોય છે, જે સમર્પણ હોય છે, જે નિષ્ઠા હોય છે, જે વિશ્વાસ હોય છે, તેની યાદ પણ તાજા રાખવી જોઈએ. તેવી જ રીતે માતાની રોટલીની બનાવટમાં જે જે લોકોએ યજ્ઞ તરીકે અનુદાન કર્યું છે તે વિશે પણ ક્યારેક થોડુંક ચિંતન જરૂરી બને. દર વખતે આ શક્ય ન પણ હોય, પણ ક્યારેક તો તે ધ્યાનમાં આવવું જ જોઈએ. અહીં માત્ર માતાની રોટલીનો પ્રશ્ન નથી, આ એક પ્રકારની માનસિકતાના ઘડતરનો પ્રશ્ન છે. સમાજમાં દરેક વ્યક્તિનું મહત્વ સમજવાનો અને તેનાં દ્વારા સમાજના સંતુલિત અને વ્યવસ્થિત અસ્તિત્વ માટે આપતાં ફાળાની વાત છે. ક્યારેક એમ લાગે છે કે આજનો સમાજ ‘નગણો’- થેન્કલેસ થતો જાય છે. સમાજના તંદુરસ્ત અસ્તિત્વ માટે આ એક સારી સ્થિતિ નથી. કોઈપણ બાબત એમ જ અસ્તિત્વમાં નથી આવતી. તેની પાછળ ઘણાં લોકોનો, ઘણાં પ્રકારનો, વિવિધ હેતુસર, જુદી જુદી સ્થિતિમાં, મર્યાદાઓ તેમજ ક્ષમતા સાથે સ્થાપિત થયેલ સહકાર હોય છે. એક ચલચિત્ર જ્યારે પડદા પર રજૂ થાય ત્યારે તેની પાછળ કેટલી મહેનત કરાઈ હોય છે તે ક્યારેક તો સમજવું પડે. એનો અર્થ એ નહીં કે દરેક ચલચિત્રની પ્રશંસા કરી, તેને જોવાં જઈ, તેને આર્થિક ટેકો આપવો. આમ કરવાની આવશ્યકતા નથી, પરંતુ મનના ખૂણામાં ક્યાંક એ ભાવ તો સ્થાપિત થવો જ જોઈએ કે આ ચલચિત્ર રૂપે સ્થાપિત થયેલાં પરિણામમાં ઘણી વ્યક્તિઓએ વિશાળ પ્રમાણમાં યોગદાન આપ્યું હશે.

કોઈ પેન્સિલ હાથમાં આવે કે ચશ્મા, કોઈ રબર હાથમાં આવે કે મોબાઈલ, કોઈ પુસ્તક હાથમાં આવે કે

